

MATERIALISMUL DIALECTIC piatra unghiulară a ateismului

LA FIECARE CINCI MINUTE O NOUĂ DESCOPERIRE ÎN CHIMIE

S-a apreciat că la aproximativ cinci minute undeva în lume s-a sintetizat un nou compus chimic. Iată foarte lapidar, relevat unul dintre indicatorii cei mai elocvenți care atestă nivelul cunoștințelor acumulate în această disciplină, unul dintre pilonii de bază ai actualei revoluții științifico-tehnice: alături de fizică, biologie, în același timp, extraordinară performanță amintită mai înainte este în măsură să arate ritmul dezvoltării chimiei, dinamica ei foarte ridicată exprimată în modul că mai direct aportul său la creșterea coeficientului de înțelegere a naturii și de stăpânire a ei în folosul omului.

Dealtfel, în rândul savanților se recunoaște pe bună dreptate că știința care studiază între altele mecanismul de legare a atomilor în molecule a atins astăzi o etapă sofisticată, în sensul că, prin aplicarea matematicii și fizicii, prin folosirea computerelor, elaborarea experimentală și teoretică a chimiei concretizată printr-o investigație eficientă a celor mai diferite secțiuni ale realității materiale cu rezultate fără precedent în istoria acestei științe. Ar fi suficient, cred, pentru a stimula atenția, să arătăm că până în acest moment s-au sistematizat proprietățile a circa patru milioane de substanțe, s-au făcut pași mari înainte

Prof. univ. dr. docent
Victor Em. Sahini,
membru corespondent
al Academiei R.S.R.

Spre descifrarea legităților și specificului proceselor ce au loc în materia vie. În trecut fie spus, un accent special merita cercetării din sfera genetică a funcționării creierului uman. De asemenea, se impune a fi evocat faptul că metodele experimentale și teoretice ale chimiei și fizico-chimiei îngăduie descrierea structurii moleculare cu ajutorul unor parametri care ne dau o imagine foarte cuprinzătoare despre obiectul cercetat. Astfel, obținem valori ale distanțelor dintre atomi, unghiurile dintre direcțiile de valență și diferitele planuri ale moleculei. Intr-un cuvânt, o imagine în detaliu a arhitecturii moleculare. În plus, deținem tot mai multe informații privind densitatea roturilor, mărimea interacțiunilor dintre unele nuclee ale acestor atomi, repartiția densității de spin electronic la radicalii liberi s.a.m.d.

Sigur, amintind aici despre milioanele de substanțe sintetizate, despre descoperirea la fiecare cinci minute a unui nou compus, trebuie să precizăm că

pentru a sesiza cu exactitate semnificația reală a acestor succese se cere avuți în vedere amplii efort de transpunere în practică industrială a cunoștințelor de laborator. Drumul tot mai scurt de la eprubetă la marile combinăte constituie una din trăsăturile fundamentale ale cercetării chimice în lumea de azi. Fie că este vorba despre mase plastice ori medicamente, îngrășăminte sau materiale de construcții, coloranți sau combustibili. Vreau să spun cu alte cuvinte că numai tinând seama de acest fapt esențial se poate ajunge la o imagine autentică despre progresele chimiei.

Acastă a doua natură creată de om prin obținerea de noi compusi chimici are implicații deosebite asupra concepției omului asupra lumii, ca și asupra lui însuși. Chimia oferă o temelie de excepțională valoare filozofică pentru forța creatoare a omului, pentru capacitatea lui nelimitată de a stăpâni natura. Și aceasta pornind de la premisa principală a unității și infinițiiții lumii materiale, adică din marea cunoaștere legilor de combinare a atomilor, a relațiilor energetice și altor aspecte ale cercetării chimice, deschizând astfel noi orizonturi teoretice și aplicative pentru stăpânirea naturii spre binele umanității.

OMUL PRIVESTE AZI LA 20 DE MILARDE ANI LUMINĂ

Am convingerea că nimeni nu va fi surprins, fiindcă de știința la care mă refer — astronomia — dacă voi începe să-mi exprim punctele de vedere evocând unele numere ce au darul să ateste, sec dar convingător, că din elementele care dau contur studiului actual de dezvoltare a cosmologiei. Voi aminti, în această ordine de idei, că, până în momentul de față, observația omului asupra universului a pătruns până la distanța de 15-20 miliarde ani lumină. Pentru a sesiza mai exact ce se ascunde în spațiul acestei cifre amănunțite, să vărea să reamintesc că distanța de 1 an lumină este aproximativ egală cu 9,5 trilioane km sau, altfel spus, 9.463.000.000 km. Datorită utilizării telescopelor de mari dimensiuni sintem astăzi în situația de a deține informații precise despre circa 1 miliard de galaxii, în jur de 100 miliarde de stele sublinice care a galaxiilor cuprinde în medie vreo 100 miliarde de stele, iar din galaxia noastră cunoaștem circa 150 miliarde de stele.

Am înțeles să menționez aceste cifre deoarece ele demonstrează extrem de pregnant cit de adinc a pătruns omul în cunoașterea universului. Aceasta pe de o parte. Pe de altă parte, datele respective care ilustrează amploarea cercetării cosmo-

Dr. Ion Corvin Singeorzan,
directorul Observatorului
astronomic popular

logice actuale constituie terenul pe care a fost posibil să se realizeze judecări riguroase despre caracteristicile fundamentale ale originii, evoluției și structurii interne a universului.

S-a dovedit, de pildă, că universul este format dintr-un mediu continuu care prezintă concentrații mai mari sau mai mici, concentrările de densitate maximă alcătuind galaxiile. Conceptul de mediu continuu nu are alt sens decât acela că niciare în univers nu există spațiu gol, vid, nu se constată absența materiei. Totodată, s-a reafirmat cu putere concluzia că universul este inepuizabil, sub raportul materiei și mișcărilor. Dacă, să zicem, am zbura o vesnicie cu o rachetă imaginărilor în jurul galaxiei noastre, există așa ceva, deci nu există nici un centru al universului. Apoi, inepuizabilitatea mai înseamnă și faptul că nicodată nu se va putea obține, la scara întregului univers, un ultim fenomen sau o ultimă eveniment, lucru ce oferă o bază decisivă respingerii oricărei discuții despre începutul ori despre sfârșitul universului ca fiind lipsită de temei științific. Tot așa cum

teoria despre un presupus atom inițial al cărui explozie ar fi dat naștere lumii, rămâne pur și simplu absurdă.

Cel mai bun argument împotriva încercărilor teologilor de a acredita o atare teorie este dat de faptul că materia asigură structura permanentă a universului, iar mișcarea imprimă dinamismul distrugerii structurii din univers. Evoluția cosmosului constă tocmai în unitatea contradicțiilor dintre consistența și distrugerea stelelor și galaxiilor din univers, aflat într-o neîntreruptă transformare. Stelele apar din nebuloase materiale, în galaxii existând un circuit neîntrerupt de materie, de la stadiul de nebuloasă la stadiul de stea și apoi din nou la nebuloasă.

În termenii filozofiei, ceea ce am spus până acum confirmă concepția despre natura materială a cosmosului, despre inepuizabilitatea în timp și spațiu, caracterul dinamic al esenței lui, știința nelăsând loc pentru interpretări creaționiste și finaliste, aflate iremediabil dincolo de granițele adevărului, în virtutea voluntarismului și spiritivismului celor care le emit din rațiuni ideologice alimentate de interese opuse progresului cunoașterii umane.

Opiniile consemnate de
TRAIAN GÂNJU

CIND O IDEE FRUMOASA DEVINE O IDEE UITATA

Ne amintim de bătrînii satului care cu înțelepciune spun un mare adevăr: „Dă-i copilului măr să crească mare”. El nu vorbește de vitamine, poate nici nu știe prea multe despre ele, dar știu din experiență lor de părinți, bunici și străbunici, că fructele înențin sănătatea, dau tărie, te apără. Livezile întinse de-a lungul și de-a latură țării, plantațiile tinerețului sunt tot o expresie a înțelegerii că fructele sunt cele mai bune medicamente naturale, că azi nu mai sînt „lucruri rare”. În Craiova am văzut, în multe locuri, fructe răspîndind aroma livezelor. Mere și struguri. Știam de la Direcția comercială județeană că în ultimul trimestru al anului se vor da pe piață 1734 tone de fructe, cu 424 tone mai multe decît au fost în aceeași perioadă a anului trecut, din care 1240 tone mere, ca unitățile vor desface 1400 tone struguri, cantitate asigurată de județele Dolj, Mehedinți și Teleorman. Le-am căutat, acolo unde credeam că le este locul cel mai potrivit, în școli și prin împrejurimi, în cantine și internate, în cîntăre și cămine muncitorești. Rezultatul? Iată-l în anexa de față.

PREZENȚA FRUCTELOR prin-un comerț civilizată, în chioșcuri amplasate lingă licee și școli

— Fructe aveți? O întreb pe tinăra vinzătoare.
— Nu, vine imediat răspunsul.
— Nu țițineți?
— Nu! La aluzia pe care o fac cu privire la reclamă, înțelepciunea dă din umeri... Imi continui raidul și dau de...
„CHIOȘCURI AMPLASATE ȘI DEMULT UITATE

Liceul de matematică-fizică „Frații Buzăști” are în jur de 3000 de elevi. În recreații încearcă să pătrundă pe culoare diverse vinzătorii ambulanți cu covrigi și gogoși... În urmă cu trei ani în curtea școlii a fost amplasat un chioșc de la care elevii își puteau cumpăra covrigi și alte produse. A fost repede abandonat și acum începe să semene a relicvă.

— Am făcut o adresă, spune Dumitru Voicu, directorul liceului, ca în cazul în care comerțul îl va desființa să vină să discutăm cu noi. Vrem să știm primum să se aducă fructe pentru copii. Nu cred că mai este cazul să demonstrăm de ce este necesar să se consume fructe. Familie își face provizii pentru iarnă ca și alba fructe pentru copii. Ar fi foarte bine dacă ar exista un siloz pentru școli, iar fructele să se dea prin cantinele acestora.

O discuție asemănătoare am avut-o cu Elena Stănică, directoră Școlii Generale nr. 4, și cu institutoarea Ioana Băbuț, secretara organizației de partid. Avem în jur de 300 de copii, fmi spun interlocutoarele, dar dacă nu-și aduc de acasă, aici nu pot cumpăra nimic în pauze.

Există în apropiere un chioșc? Nu s-ar putea aduce fructe?
— A fost un chioșc. Acum este închis. Cînd funcționa, cînd nu funcționa. La început s-au adus dulciuri și produse de patiserie. Apoi au început să se vinde băuturi, țigări... Ar tre-

buie reînființat cu produse de patiserie și fructe.

În curtea Școlii generale nr. 5 „Tudor Vladimirescu”, de trei ani se vinde, într-un chioșc special amenajat, prăjituri, cornuri și alte produse. 2000 de covrigi pe zi, o vinzătoare lunară în jur de 20.000 de lei. În pauza mare elevii împinsez strada.

„S-ar mai putea aduce un chioșc pentru fructe — spune comandantul instructor de unitate Ion Calmaș. Noi avem 500 de elevi, peste drum este Grupul școlar „7 Noiembrie”, alături de grădiniță. La sedința de constituire a comitetelor de părinți pe clase, aceștia au ridicat

problema fructelor. De ce să le care copii de acasă cînd ar putea să le cumpere de aici? Avem chivete, se pot spăla, sau cel mai bine ar fi să vină preambalate”. O asemenea propunere ne-a fost făcută și de Gheorghe Călbureanu, directorul Liceului nr. 2 energetic, cu observația foarte justă că „preambalate” copiii le-ar da, în condiții igienice, în drumuții și excursii. Și încă o sugestie... Să se realizeze din fructe o mai mare varietate de sucuri, preambalate în recipiente confecționate din, eventual, hirtie cerată!”

ACASĂ LA CAMINIȘTI

Spre seară, cînd căminiiști se întorc acasă, discutăm aceeași problemă. De unde-și pot procura fructe. Fotole de la căminuț, director adjunct, și Dumitru Preda, contabil șef, au fost intru totul de acord că ar trebui ca în locurile aglomerate cu elevi și tineri, să se desfacă fructe. S-ar putea rezerva chiar un siloz, s-ar putea amenaja tonete în preajma școlilor și căminelor, sau bufele în incinta căminelor de nefamilisti, cu orarul indicat de aceștia. Nu s-a găsit soluția: cine să vină produsele și fructele? „Dacă în școli ar exista cineva să facă acest lucru — spunea tov. Ghițoiu — comerțul ar plăti remiză la vinzare, banii care s-ar putea constitui fonduri pentru excursii sau praznici”. Este și aceasta, credem, o soluție. Problema trebuie analizată de toți factorii interesați, de organizația municipală, U.T.C. care se ocupă, cumbine știu, și de condițiile de viață ale tinerilor. O discuție care nu trebuie însă să rămînă la stadiul de discuție, ci să se regăsească — operativ — în măsuri concrete. Sezonul fructelor consumate în stare proaspătă se apropie de sfîrșit! Iar „Un măr pe zi — spune un vechi proverb — ține doctorul la distanță”.

LIDIA POPESCU

ROMANIA-FILM PREZINTĂ ÎNAINTE DE TĂCERE

O producție a Casei de filme Unu

● Scenariul: Alexa Visarion — după nouela „În vreme de război” de Ion Luca Caragiale ● Regia: Alexa Visarion ● Imaginea: Nicu Stan ● Decori: Vittorio Holtier, Sava Cuzmin ● Costume: Octavian Dîbrov, Georgeta Cara ● Coloana sonoră: Nicolae Ciocă ● Montajul: Maria Neagu ● Cu: Liviu Rozore, Valeria Seciu, Ion Caramitru, Mircea Diaconu, Florin Zamfirescu, Gilda Marinescu, Vasile Murășanu, Nicolae Prăida, Cornel Dumitrescu, Elisabeta Jureș, Constantin Petrican, Adriana Trandafir ● Film realizat în studiourile Centrului de Producție Cinematografică „București”

„PRIN DREPTUL ȘI DATORIA NOASTRĂ”

(Urmare din pag. 1)

deținerii cu toții cu un nume de Români se chiamă.”

În procesul destrămării orânduirii feudale, cînd elementele de unitate materială și spirituală, de limbă și cultură, de conștiință, li s-au adăugat impulsul dinamic al progresului economic capitalist, nevoia largirii și asigurării unei pieți unificate, conștiința de neam s-a dezvoltat în conștiința națională, iar națiunile din unitate a devenit țări politice, țelul unitii tuturor forțelor românești într-un stat național.

Un rol important în afirmarea conștiinței naționale, ca fenomen istoric l-a avut pielea de renunții croniciari, ca și reprezentanții Școlii Ardeleene, care au contribuit la dezvoltarea conștiinței unității poporului român, a originii comune a românilor din toate teritoriile, prin sublinierea luptelor seculare duse de poporul nostru împotriva cîmpărilor, a momentelor de strălucire ale istoriei sale. Cuvîntul „Dacia” a devenit un manifest în publicitate istorică și literară ale epocii.

În acest cadru, mișcarea pentru emancipare și unitate națională capătă dimensiuni noi prin Școala Ardeleană, prin cunoscutul program Supplex Li-

bellus Valachorum (1791) din Transilvania, ca și prin mișcările și asociațiile culturale și politice din Muntenia și Moldova. Cuvintele Dacia, Daco-Romania deveniseră un manifest în publicitate istorice și literare ale epocii.

O deosebită semnificație în lupta pentru libertate socială și națională a poporului român a avut răscoala țărănilor din anul 1784 condusă de Horia, Cloșca și Crișan. Marx scria că Horia planuia eliberarea neamului său, al devenind „simbolul renașterii Daciei”.

Tot ce s-a acumulat în „18 veacul de lucrare a poporului asupra lui însuși” (viteje, curaj, înțelepciune, meșteșugul armelor ca și cel al diplomației, dorul de libertate, setea de neatințare și sentimentul de nesupunere, argumentele spadei și ale izvoarelor de necontestat despre drepturile de sine stătătoare a națiunii române. Exprimînd acest crez politic, care insufla pe totii revoluționarii romani de la 1848, ziarul „Constituționalul” scria: „Iaote fărle locuie de romani trebuie să se numească: Independența României și să formeze un stat, pentru că toate sînt patria românilor și pentru că toți patrioții romani, locuitori pe dincoase formaze nația română care să fie una și nedespărțită”. Cîmpurile obiective și aspirațiile vitale ale poporului nostru n-au putut fi înlăptuite în 1848 datorită altor împotriviții forțelor reacționarii interne, cit și coalițiilor acestora cu reacțiunea feudală internațională.

Marile idealuri ale revoluției de la 1848 pentru care au luptat masele largi ale poporului român aveau să rodescă la numai un deceniu, cînd, la 24 ianuarie 1859, prin „actul energic al națiunii române” s-au pus bazele statului național român, modern, prin unirea Moldovei cu Muntenia, acum aproape 120 de ani.

PATRU TINERI POETI ÎN ULTIMELE LOR VOLUME

Cunoscută mai mult prin articole de critică literară, Doina Uricariu se ambiționează să scrie poezii cu obstinată elucubrație, stînd lănela unei meserii, vrea cu orice preț să facă ceva complet nou și fundamental. De aici, din această conștiință critică, decurg și virtuțile și servitutele acestui tip de poezie. O poezie de cunoaștere, fără sentimentalism, dar și fără intelectualism sau rafinament aliferent unor spirite erudite saturate de lectură. O poezie dificilă (nu dificilă!), de o studiată obscuritate.

Circumscriind o experiență mai dramatică (maternitatea) și mai verosimil artistic, acest volum are versuri de un lirism muzical și mai profund decît primul, desi tentațiile expresioniste își mai arată unora tentațiile (în „Singurul alb mîsturo”). Motivul central rămîne cel al anticului Orfeu cu a sa dramă de a converti durerea în plîns și lumină: „Noaptea și zi e deschisă poarta pămîntului, / Găborirea în pămînt e ușoară / dar să te întorci în lumină, / să ai din nou umbră pe lume, // să-ți dăruie această jumătate luminind-o cu tine, / să-ți fie trupul unit cu ea / și dinimă să bîcuiie cu umbră (ărnimă să-ți strige că e vie, că nu te poate lua)” (Orfeu, și inima sa bîcuiie (ărnimă)).

Afirmată deja mai înainte în presa literară, Virginia Carliano-pol a debutat anul acesta cu un volum de calm „Tăpiserii” lirice. Cu o discreție care nu se lasă decît ararocri spargeri de ecourile unor arderi lăuntrice (precum în poezia Gîlnitzi: „Dacă m-as spăla cu soare, / Aș rîndui în mine / Vesnicia apelor... / Atunci as rodi / Ca la-nurile verii, / Stropite ‘cu

maci...”), autoarea transcrie plastic emoții deconatate, vise rarefiate, motive livresti înfir-tun ton aproape impersonal, cu linii de o caligrafie iuroră, dar cuminte și sigură, în versuri cu o dată aforistică: „Totdeauna / E-n noi ceva / Gata să moară / Și poate de aceea / Ne desfrîmîm într-una de cuvinte” (Arheologie).

Florin Costinescu se impune tot mai mult în peisajul poeziei actuale printr-o vigoare și o prosopetie aleasă a intuițiilor și zicerilor sale lirice. Gîndul — încă firav, și, cîteodată, insuficient decantat — își asociază în întreaga fructifică, ocupație pe toate lungimile de undă

NOTE DE LECTURĂ

ale simțurilor. Astfel încît poezia sa devine ca o piine proaspătă de țară care, chiar dacă nu este suficient de dospită și de aromată, plasează prin „franchetea” și căldura ei în

Poetul încă nu a ajuns însă la un timbru personal, absolut inconfundabil. Pe undeva adie prin poezia sa ecouri din, de pildă, lirica lui Adrian Păunescu: „Din vară-n vară / strigă, / guri, vii și dealuri / și apele între aceleși maluri, / schimbăți doar noi, și-n rîu sîm bine, / simțim cum cade roua pe destine” (Dezmărgiri). Sau din poezia lui Ștefan Ciocă: „Măscă de ger, / iubito, o măscă de ger, / fluviu te cură pe lingă noi și se opriră în cer / în ghetele de viscole, de zăpezi, de singurătate, / trăim în iarnă ca în iediu o pustiiu cetaei” (Iarna).

Dar forța lirică a lui Florin Costinescu rămîne o ferocitate și ea constituie deja o premisă pentru un viitor propriu conținut.

Volumul ultim al lui Gheorghe Istrate, Sceptrul singurătății, revine, tematic, la mai vechile lui obsesii, însă totuși trăirea lăuntrică se resoare parcă și se ascunde după un melos nostalgic, purificat, riguros depurată, lăisînd să se ridice la suprafață, ca alcoolul deasupra apei, doar vraja călădă a versului împecabil, sunetul prelung de flaut. Și-a făcut loc în poezia lui Gheorghe Istrate un proces de spiritualizare, de reflexie difuză, un hieratism imprimat discretelor tăpiserii medievale, cu vagi, doar, sugestii figurative. Se simte pe alocuri timp de aproape o jumătate de secol de primă înțelegere a privirii obiective și gîndul, mai intens, mai interiorizat, se-năgîm: „Copiile-mpărțat vreau să-apropii / prin ochii tăi vreau astăzi / sără plîng / și risipim / Tăpiserii lună, Ed. „Jumina”; Florin Costinescu — Numărătoare de astri, Ed. „Albatros”; Gheorghe Istrate — Sceptrul singurătății, Ed. „Cartea românească”.

sint o lume/ tot mai des în mine poposec / vorba mea pe cerul spart rămîne / ca un semn al ranei — omeneș / mă înțund în timpul care vine / cu nișoara caldă care aștept / pleoape bate-ntrăgă în vechime / vreau-și vreaș rînila pe piept”. (Impăcare). Renunțind la punctuație, pentru a da mai mult fluiditate versului, Gheorghe Istrate pare a-și căuta mereu același futor mătos al unei melancolii incurabile. Poetul e „bolnav” de o boală fără nume, fără cauză, fără efect. Poezia sa nu mai reprezintă, nu mai are nici un fel de transparență, nu mai explorează ceva anume; a devenit ea însăși „sînt trup și hrană sieși”, meditație asupra ei însăși, sugerează doar „absență”, lumina lăuntrică a unui suflet liniștit în privința ideii de destin: „...se redesteapă-n ochiul meu poveri / de mult nu mai am veste despre mine / sint ca un clopot traversînd tăceri / lovind norulii cerurilor plocozi / în privința ideii canonizat în forme străvechi, ancestrale (nimic nu mai sperie, nimic nu mai animă), ca lutul ars — zidit în pereții ulcioarelor ascultîndu-și tainic ritmurile stîine. Numeroase volume de-ausuși volum se întiltează, simplu și misterios totodată, „ritual”. Poetul s-a dăruit total puterii taumaturgice a Logosului: „am auzit din nou chemînd / pe cel ce-adună din vesmînt / pe cel ce-înfrîng din vînt / cu gînd și foșnetul din oștină // noi sintem țipătul ce-si frînge / suava plînie-n eșeri / noi sintem pierghia din singe / voința-noastră în mister // să ne găsim să vrem total alții / înțitîmîm minunele / cel ce se stînge triumfal / va naște înc-o dată lumea!” (Ritual).

Să fie aceasta o ultimă „strigare a Ingerului”? Să fi ajuns poezia la limita de sus a cosmosului său infantil, tradus în liederuri rituale, dincolo de care trebuie să-și găsească un nou sfetnic de drum? Nu știu. Ce pot spune deocamdată e doar că „împecabila verificată clasică a poeziei noastre” (după Popa în Dicționarul...), sau și-a atins acum vîrsta clasică, dacă prin clasicism se mai înțelege, în spirit călășescian, „a crea durabil și esențial”.

Poezia lui Gheorghe Istrate a parcurs în cele șase volume publicate pînă acum, un lung drum al regăsirii de sine, de la „măstile solumului” la „ritualul” visului lăuntric. A fost un drum greu, dar un drum al firescului, al poeziei adevărate.

FĂNUȘ BAILEȘTEANU

*) Doina Uricariu — Judecatori șiflați, Ed. „Eminecu”; Florin Costinescu — Tăpiserii lună, Ed. „Jumina”; Florin Costinescu — Numărătoare de astri, Ed. „Albatros”; Gheorghe Istrate — Sceptrul singurătății, Ed. „Cartea românească”.

CALIFICAREA

(Urmare din pag. 1)

în practică. „Nu trebuie să ne încredințăm la bunul mers al celei cîteva curții de calificare și perfecționare urmăle în prezență, este drept, de un număr mare de uteciști, sublinia un alt tînar Viorel Sabău, laminorist. Trebuie să ne aplecăm cu mai multă atenție la partea de calificare a atelurilor în care lucrăm și vom deoseperi că studînd, încercînd să aflăm mai multe lucruri despre ce se întîmplă în jurul nostru, putem spori mult aportul nostru la buna mers a producției. Deci un mod de a ne perfecționa este implicarea în problemele în miezul problemelor cu care ne confruntăm zilnic sau, altfel spus, căutarea continuă”.

lui de muncitor calificat dar și de uteciști din întreprindere, prin muncă patriotică. De asemenea, pe timpul practicii profesionale, este drept, de un număr mare de uteciști, sublinia un alt tînar Viorel Sabău, laminorist. Trebuie să ne aplecăm cu mai multă atenție la partea de calificare a atelurilor în care lucrăm și vom deoseperi că studînd, încercînd să aflăm mai multe lucruri despre ce se întîmplă în jurul nostru, putem spori mult aportul nostru la buna mers a producției. Deci un mod de a ne perfecționa este implicarea în problemele în miezul problemelor cu care ne confruntăm zilnic sau, altfel spus, căutarea continuă”.

În trăgătorii de oțel moale — secți 100 — am avut ocazia de a cunoaște pe tînarul Viorel Sabău, laminorist, care a fost calificat în anul 1959, prin „actul energic al națiunii române” s-au pus bazele statului național român, modern, prin unirea Moldovei cu Muntenia, acum aproape 120 de ani.

„Asa, de pildă, în urma unor studii întreprinse s-a văzut că este necesarul de personal pentru noile obiective, de care vorbeam la început, poate fi cu 8 la sută mai mic decît se prevăzuse inițial. Această reducere, care înseamnă cîteva sute de oameni mai puțin, este cumbva tocmai rezultatul pasunilor unor tineri pentru meserie. În urma căutărilor acestora, multe utilaje și instalații au fost modernizate și acum un singur om poate conduce întreg procesul de producție pentru care în vechi condiții erau necesari 5-6 muncitori. Zeci de operații grele, executate pînă nu demult manual, sint efectuate acum de mașini automate. Se poate spune — ne declară Traian Clămaș — că tot uteciștii din organizația noastră sint cuprinși în diferite acțiuni ce se desfășoară în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”, acțiuni ce au în vedere modernizarea și reparația a unor produse, pînă în 1980 mai bine de 50 la sută din totalul producției urmînd să fie reprezentată de sortimentele noi asimilate. Stau, totodată, în atenția uteciștilor organizarea mai bună a muncii, reducerea consumurilor materiale, alte obiective importante care au drept principal suport gradul înalt de pregătire profesională, procurările tuturor pentru o cît mai largă și cuprinzătoare cunoaștere”.

DIN PATRU RECLAME, TREI PLEDEAZĂ PENTRU CONSUMUL DE BAUTURI ALCOOLICE

Colț cu str. Crasnoff, o firmă binecunoscută GOSTAT. De jur împrejur reclame în dimensiuni impresionante, cu desene sugestive. Le-am citit și le reproduse. Trei pledează pentru consum de băuturi alcoolice. „Consumați delicioasa țuică și ra-chiuri din prună, țevocină și drojdie”; „Vinuri de regiune și din podgoriile Breasta și Cosești, Segara și Calicea”; „Varietăți sortiment de vinuri din podgoriile Segara, Calicea și Sadova”. La intrare, în partea stingă, o reclamă anunță: „Sortiment bogat de fructe”. În magazin, însă, constatăm că nu poți cumpăra decît conserve, mezeluri și, firește, băuturi din abundență.

Trofeul energeticianului FAZA FINALĂ

Municipiul Ploiești a găzduit la sfîrșitul săptămîinii trecute faza finală a celei de-a II-a ediții a „Trofeului energeticianului”, concurs profesional organizat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, Comitetul uniunii sindicatelor din întreprinderile miniere, de petrol, geologie și energie electrică și Ministerul Energetice Electric. Din cei peste 40.000 de energeticieni participanți la faza de masă, s-au calificat pentru etapa finală 65 de concurenți care, timp de 3 zile, s-au întrecut de-a lungul a trei probe — practică, teoretică și cu public, pentru a se detașa în ciști-gătorii cei mai buni dintre ei.

Sub 30 de ani: Locali Ciști-gătorii „Trofeului energeticianului”; Constantin Pană — Întreprinderea de rețele electrice Ploiești; II — Petru Gorea, I.R.E. Iași; III — Marin Enache, I.E. București. Mențiune — Vasile Cebuc — I.R.E. Pitești.

Peste 30 de ani: Locali Ciști-gătorii „Trofeului energeticianului”. Rodica Pavel, Întreprinderea electrocentrale Deva; II — Vasile Blăncu, I.R.E. Suceava; III — Dumitru Șerbanu, I.E. Craiova. Mențiune: Ion Vlăscanu, I.E. Ploiești.

Cinci minute cu ciști-gătorul „Trofeului energeticianului” ediția a II-a 1978.

„CONCURSURILE PROFESIONALE — UN PRILEJ DE AFIRMARE ȘI APROFUNDARE A CUNOȘTINȚELOR DE SPECIALITATE”

toate meseriile din domeniul energetic.

Ceea ce n-a fost, desigur, rău.

Fără îndoială. Nu poți să fii un energetician complet, capabil să te descurci în orice împrejurare cu maximum de competență și eficiență, fără a avea cunoștințe profunde în toate domeniile sectorului energetic. Faza finală ne-a oferit în plus prilejul de a participa la un valoros schimb de experiență în direcția de importanță vitală pentru economia noastră — economisirea combustibililor și energiei electrice.

Ceea ce vreau să menționez eu, în acest prim interviu din viața mea, este faptul că aceste concursuri profesionale pe meserii reprezintă pentru noi, tinerii muncitori, un prilej de afirmare profesională, creînd o extraordinară emulație în direcția perfecționării pregătirii, a aprofundării cunoștințelor de specialitate.

DAN VASILESCU

